

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.020/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Takács Attila Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe ügyintéző: dr. Takács Attila ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – az alperes Jogi Képviseleti Osztálya (alperes címe) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. november 16. napján kelt 6.P.21.124/2022/8. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az felperes 2021. augusztus 28-án közérdekű adatigénylés keretében kérte az alperest, hogy a közölje: 1. Hány munkaórát igényelt jelen adatigénylés teljesítése? 2. Kezeli-e azt az adatot, hogy mik a közfeladatai? 3. Kezeli-e azt az adatot, hogy egyes tevékenységeit mely közfeladata(i) teljesítése körében végzi? 4. A faxszámára/számaira 2020-ban hány üzenet érkezett? 5. A faxszámára/számaira 2020-ban érkező üzenetek közül hányat nem kezelt? Ezen üzeneteket ki és milyen jogszabály alapján kezelte?

[2] Az alperes 2021. szeptember 10-én kelt válaszában arról tájékoztatta a felperest, hogy megítélése szerint a felperes a közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez fűződő alapjogát általánosságban, és a jelen esetben is visszaélés-szerűen gyakorolja, adatigénylése joggal való visszaélést valósít meg, ezért annak érdemi vizsgálatát az alperes mellőzte.

[3] A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest, hogy elektronikus úton küldje meg részére azt, hogy: 1. Kezeli-e azt az adatot, hogy mik a közfeladatai? 2. Kezeli-e azt az adatot, hogy egyes tevékenységeit mely közfeladata(i) teljesítése körében végzi? 3. A faxszámára/számaira 2020-ban hány üzenet érkezett? 4. A faxszámára/számaira 2020-ban érkező üzenetek közül hányat nem kezelt, és ezen üzeneteket ki és milyen jogszabály alapján kezelte? Kérte továbbá a perköltsége megfizetésére is kötelezni.

[4] A felperes kifejtette, hogy az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése alapján a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogát kívánja érvényesíteni. Az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdése, az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (Ávtv.) 5. § (2) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság 3026/2015. (II. 9.) és 7/2020. (V. 13.) számú AB határozatai alapján arra hivatkozott, hogy az alperesnek közérdekű adatszolgáltatásra vonatkozó kötelezettsége van, amely kötelezettségét megszegte azzal, hogy nem adta ki a felperesnek az igényelt adatokat. Állította, hogy a keresetet az Infotv. 31. § (1) és (3) bekezdése szerinti határidőben terjesztette elő. Előadta, hogy álláspontja szerint az általa kért adat közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat, továbbá az igényelt adat az alperes munkakörében keletkezett, így az alperes kezelésében van, illetve az adatok az alperes tevékenységére vonatkoznak. Utalt még a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatra, e körben kifejtette, hogy a közérdekű adatok vonatkozásában a nyilvánosság korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosan indokoltnak, ha azt más alapjog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme kényszerítően indokolja. A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes azon hivatkozása, amely szerint joggal való visszaélés miatt nem adja ki az adatot, még valóságossága esetén sem alapozhatná meg a kért adat kiadásának megtagadását.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelmében alaki védekezésként arra hivatkozott, hogy a keresetlevél alkalmatlan a perfelvételre, miután a 4. kérelem egymást kizáró mondatrészek halmazából áll. Így nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 170. § (2) bekezdés a) pontjának, amely szerint a keresetlevélben a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelmet kell feltüntetni. Arra is hivatkozott, hogy a felperesnek elő kell adnia az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó összes releváns tény, nem elegendő azokat a keresetlevél mellékleteire utalással megjelölni. A keresetlevél további hiányosságaként említette, hogy a felperesnek minden egyes kereseti kérelmével kapcsolatban tételesen le kellett volna vezetnie, hogy a kiadni kért információk milyen okból minősülnek közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatnak.

[6] Az alperes érdemi védekezésében az Infotv. 3. § 5. és 6. pontját, továbbá a 26. § (1) bekezdését és a 27. § (2) bekezdés g) pontját idézte, és a Pp. 346. § (5) bekezdésére utalással az EBH 2013.P.16. számú jogesetre hivatkozással kifejtette, hogy az alanyi jogként igényelhető adatmegismerésre vonatkozó igény is polgári jogi igény, ezért annak alapelvei érvényesülnek és alkalmazandók az adatigénnyelssel kapcsolatban keletkezett polgári jogi jogviszonyokban is. Hivatkozott a Kúria azon megállapítására, amely szerint joggal való visszaélésnek minősül személyes motivációval, mintegy vélt konfliktus miatti retorzióként

igényelni speciális információkat, amelyeknek érdemi közérdekű adattartalmuk alig van. Utalt a BH2018. 347. számú jogesetre és idézte a Ptk. 1:3. § (1) és 1:5. § (1) bekezdését. Azt hangsúlyozta, hogy adatigénylés esetében az Infotv. 3. § 5. és 6. pontjának értelmezésére és megfelelő alkalmazására van szükség, ami jogalkalmazói tevékenység.

[7] A kereset 1. és 2. pontja szerinti kérdésekre vonatkozóan arra is hivatkozott az alperes, hogy azok más okból sem tekinthetők közérdekű adatnak: azt, hogy mi az alperes közfeladata, és ennek körében milyen tevékenységet végez, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.), az Alaptörvény, valamint egyéb törvények határozzák meg, amelyek bárki számára elérhetők. Ezzel kapcsolatban azzal érvelt, hogy bármely közfeladatot ellátó szerv az általa végzett tevékenységeket, közfeladatait nem adatként kezeli, hanem ellátja azokat. A 3. és 4. kérdéssel kapcsolatban előadta, hogy a beérkező telefaxok számára vonatkozó adatot az alperes nem tart nyilván, és a 13/2019. (IV. 8.) AB határozatra utalással kifejtette, hogy adat-előállítási kötelezettsége nincs.

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[9] Határozatát az Infotv. 3. § 5. és 6. pontjára, a 26. § (1) bekezdésére, 31. § (1), (3) bekezdésére, a Pp. 170. § (2) bekezdés a), c) pontjára, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) 2017/ügyszám1/V. számú, és 2018/ügyszám2/2. számú jelentéseiben kifejtettekre, valamint a 32/1992. (V. 29.) AB határozatra alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság az alperes alaki védekezésének nem adott helyt. Bár egyetértett az alperessel abban, hogy a felperesi adatigénylés 4. pontja valóban nehezen értelmezhető, de akként foglalt állást, hogy amennyiben az alperes nem hívta fel a felperest annak pontosítására, úgy azt utóbb már a bíróság sem teheti meg. Keresetet pedig csak a nem teljesített adatigénylésben szereplő adatok körére lehet indítani az Infotv. 31. § (1) bekezdésében írtak szerint. Az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket a törvényszék saját jogkörében mérlegelve elégségesnek találta a keresetben szereplő előadás alapján.

[11] A Fővárosi Törvényszék indokolásában leszögezte, hogy nem volt vitás a perben, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv. Álláspontja szerint a közérdekű adat fogalmának értelmezése során az információszabadság alkotmányos funkciójának figyelembevétele nem eredményezheti azt, hogy az adatkezelő arra hivatkozással tagadja meg a kért adat kiadását, hogy az nem hordoz jelentős információt a közügyek átlátható intézése, illetve a közpénzek felhasználásának ellenőrzésével kapcsolatban. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy megalapozottan hivatkozott a felperes a NAIH 2018/ügyszám2/2. számú jelentése alapján arra, hogy alkotmányos alapjog gyakorlása esetén a joggal való visszaélés fogalmilag kizárt.

[12] A fentiek tükrében vizsgálta a törvényszék az adatigényeket. Az 1. pontban megjelölt kéressel kapcsolatban megállapította, hogy az alperes közfeladatait mindenki által megismerhető tartalmú jogszabályok rögzítik, azok nem tekinthetők a Infotv. 3. § 5. pontjában írt fogalommeghatározás szerinti adatnak. Ebből következően a felperes kérdése az alperes tevékenységére vonatkozó olyan kérdés, amelynek megválaszolására az Infotv. alapján nem köteles az alperes. A 2. pontban a felperes arra a kérdésre kér választ, hogy az alperes kezeli-e azt az adatot, hogy az egyes tevékenységeit mely közfeladatai teljesítése körében végzi. Tekintettel arra, hogy az alperes valamennyi tevékenységét közfeladatként végzi, azokat pedig jogszabály rögzíti, az előző bekezdésben írtaknak megfelelően erre a kérdésre sem köteles az alperes az Infotv. alapján válaszolni. A 3. és a 4. pontban feltett kérdések az alpereshez telefaxon beérkezett üzenetek számát és annak kezelését, avagy nem kezelését firtatják. A felperes úgy nyilatkozott, hogy az alperesi választ a keresetlevél előterjesztése utáni teljesítésként elfogadja. Az alperes tiltakozott az ellen, hogy e nyilatkozatát teljesítésként értelmezze a bíróság. Az elsőfokú bíróság nyelvtani értelmezés alapján arra jutott, hogy valóban csak egy számadat jelentene választ a felperes 3. kérdésére, figyelembe kell venni azonban a felek között a felperes adatkérése következtében létrejött jogviszony jellemzőit is. Erre figyelemmel az alperesnek vagy megismerhetővé kellett volna tennie a kért adatokat, vagy ha ilyen adattal nem rendelkezik, akkor ezzel az indokolással meg kellett volna tagadnia az igény teljesítését. Minthogy az alperes nem kezeli a kért adatokat, és adat létrehozására nem köteles, a perben abban az esetben sem kötelezhette volna a bíróság az adatok kiadására, ha a felperes nem fogadta volna el az alperesnek az írásbeli ellenkérelemben adott választát. A törvényszék maga sem találta egyértelműnek a 4. kérdést. A szavak általánosan elfogadott jelentése szerint azonban valamely üzenet nem kezelése azt a tartalmat hordozza az elsőfokú bíróság értelmezésében, hogy az alperes nem rendelkezik információval azzal kapcsolatban. Ezen túlmenően az alperes úgy nyilatkozott, hogy a hozzá beérkezett üzenetek mennyiségére vonatkozó adatot nem tart nyilván, nem létező adat megismerhetővé tételére pedig nyilvánvalóan senki nem kötelezhető.

[13] Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján, mivel a felperes nem tett a keresettől való elállásra vonatkozó nyilatkozatot, a teljes keresetet elutasította. Megállapította, hogy a per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes. A pernyertes alperes nem számította fel a költségeit, ezért a költségekről nem rendelkezett.

[14] Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság adjon helyt a felperes keresetének és marasztalja az alperest az első- és másodfokú perköltségeiben, amelyből az utóbbit a 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 150.000 forint + áfa összegben kérte megállapítani. Másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[15] Előadta, hogy álláspontja szerint a törvényszék túlterjeszkedett az alperes védekezésén. Állította, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatok, felsorolva azok ismérveit és kiadásuk nem alkalmazható korlátait. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes nem vitatott tényállításait felülbírálván, azokat saját valótlan tényállításaival, megalapozatlan hiedelmeivel helyettesítette. Ezzel túlterjeszkedett az alperes védekezésén.

[16] A fellebbezés hivatkozott Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.851/2021/4. ítéletére és a 32.Pf.20.912/2018/9-II. sz. végzésére. A felperes kiemelte, hogy az alperesi védekezés jelöli ki a bizonyítás kereteit, s ez a hatályos Pp. 6. §-ával együttesen értelmezve sem vezethet arra a következtetésre, hogy az aktív bírói közrehatásnak a peres eljárásban a felek által fel nem vetett és vitássá nem tett kérdésekre kell kiterjednie. Hasonlóképpen, a bíróság hivatalból nem vitathatja alperes által a felperesi tényállításokat.

[17] A felperes fellebbezése szerint kirívóan okszerűtlen az elsőfokú bíróság azon állítása, melynek értelmében az alperes közfeladatait mindenki által megismerhető tartalmú jogszabályok rögzítik, amelyek nem tekinthetők a törvényi definíció szerinti adatnak. A törvényszék csak kinyilatkoztatta, de nem indokolta, hogy abból, hogy az alperes közfeladatait jogszabályok szabályozzák, hogy következik az, hogy az alperes közfeladatai nem közérdekű adatok. Hangsúlyozta, hogy a kinyilatkoztatás nem helyettesítheti a racionális indokolást, így az indokolási kötelezettség is sérült.

[18] A felperes a törvényszék kijelentése alapján azon konzekvenciát vonta le, hogy az elsőfokú bíróság köztudomású tényként vagy hivatalos tudomásként vette figyelembe, hogy a jogszabályok tartalmát mindenki képes megismerni és a jogszabályokból mindenki ugyanazon tényeket tudja kivonni. Álláspontja szerint a törvényszéki bíró nem tájékoztatta a köztudomásúnak tekintett, vagy hivatalos tudomását képező, hivatalból figyelembe vett tényekről. A felperes vélekedése szerint azzal is megszegte az elsőfokú bíróság a Pp. 266. § (4) bekezdését, hogy valósnak kezelte azt a tényt, hogy csak megismerhető jogszabályok tartalmazzanak az alperes közfeladataival kapcsolatos információt, és nem tájékoztatta erről a feleket. Hivatkozott arra, hogy az Infotv. 3. § (5) bekezdésében nincs olyan rész, mely kivonná a közérdekű adatok köréből az olyan adatokat, melyeket jogszabály rögzít.

[19] Hasonlóan értékelte a 2. pontban feltett kérdésre tett megállapításokat, vitatva azt, hogy az alperes valamennyi tevékenységét közfeladatként végzi, azokat pedig jogszabály rögzíti. Hiányolta, hogy ennek köztudomású tényként vagy a bíróság hivatalos tudomásaként vett státuszáról a törvényszék nem tájékoztatta. Valótlannak állította, hogy az alperes (OBH) valamennyi tevékenységét jogszabály tartalmazza.

[20] A felperes a 3. kérdéssel kapcsolatban is kirívón okszerűtlennek és a Pp. 266. §-át sértőnek tartotta az elsőfokú bíróság indokolását. Utalt az alperes ellenkérelmére, amely szerint az alperes a hozzá beérkezett telefax üzenetek számára (mennységére) vonatkozó adatot nem tart nyilván. Álláspontja szerint ez az alperes részéről vitatásnak minősül. Ezért az, hogy az alperes kezel-e adatot vagy sem, ténykérdés, így a bíróságnak – minthogy nem fogadta el teljesítésnek az alperes állítását – bizonyításra kellett volna lehetőséget adnia, hogy a felperes bizonyíthassa az adat létezését. A felperes nézete szerint, ha az alperes tiltakozott az állítása teljesítéskénti elfogadása miatt, az felveti annak lehetőségét, hogy az alperes rosszhiszeműen állította, hogy nem kezeli a kiadni kért adatot. E körben előadta, hogy jogszabály alapján kell, hogy az alperes kezelje a faxüzeneteket, mert az előírt iktatókönyvbe

minden beérkező iratot és annak érkezésének módját rögzíteni kell. Továbbá a fax készülék digitális memóriával rendelkezik, amelyben rögzítésre kerül a faxok beérkezési dátuma. Így a kiadni kért adatot az alperesnek nyilvánvalóan kezelni kell a felperes fellebbezési előadása szerint.

[21] A 4. kérdést illetően a felperes értékelése szerint az elsőfokú bíróság a rosszhiszemű alperesi magatartást támogatta. E körben kifejtette, hogy amennyiben nem volt értelmezhető az adatigénylés, úgy az alperesnek az adatigénylés pontosítására kellett volna felhívnia felperest. Ellentétes az elvárható magatartás követelményével és a jóhiszemű eljárással pusztán annak közlése, hogy nem volt pontos az adatigénylés. Utalt a hazai joggyakorlatra, amely proaktív magatartást vár el az adatkezelőktől. Vitatta a törvényszék e körben tett megállapítását, mely szerint a kérdés nem volt egyértelmű. Kifejtette, hogy az Infotv. határozza meg az adatkezelés definícióját. Előadta, hogy amennyiben az alperes adatfeldolgozót foglalkoztat a beérkező faxok tekintetében, akkor nem ő, hanem harmadik személy kezeli a fax üzeneteket. Magyarázatul hozzáfűzte, hogy téves az elsőfokú bíróság azon érve, miszerint a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint valamely üzenet nem kezelése azt a tartalmat hordozza, hogy az alperes nem rendelkezik információval azzal kapcsolatban. Előadta, hogy a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint a kezelés aktív műveletet jelent, a passzív tárolás a köznyelv szerint nem jelent kezelést. Sérrelmezte, hogy a törvényszék igaznak vette, hogy az alperes a hozzá beérkezett üzenetek mennyiségére vonatkozó adatot nem tart nyilván, és ennek tisztázására kísérletet sem tett.

[22] A felperes végezetül azt állította, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmeket félreértelmezte, azokat nem merítette ki. E körben visszautalt az 1., és 2. kérdésekre. Álláspontja szerint a törvényszék nem merítette ki az 1. kérdést, mivel nem vitatta az alperes, hogy kezeli azt az adatot, hogy melyek a közfeladatai. Miután érdemben nem döntött a kereseti kérelemről, ezért az ítélet hatályon kívül helyezése szükséges. Hasonlóan nem merítette ki azt a kereseti kérelmet sem, amely arra irányult, hogy az alperes kezeli-e azt az adatot, hogy az egyes tevékenységeit mely közfeladatai teljesítése körében végzi. Ezen kereseti kérelem vonatkozásában is köteleznie kellett volna a Fővárosi Törvényszéknek az alperest az adatkiadásra, a kérelem helyett azonban mást bíralt el a törvényszék.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes által felszámított másodfokú perköltség mérséklését kérte.

[24] A fellebbezés nem alapos.

[25] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival egyetértett. A törvényszék a jogvita elbírálásánál irányadó jogszabályi rendelkezéseket megfelelően ismertette, és azok helyes alkalmazásával megalapozottan utasította el a felperes keresetét. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet helyes indokaihoz az alábbiakat fűzi.

[26] Mindenekelőtt rögzíti az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó, a Pp. 380. §-ában, illetve 381. §-ában rögzített, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt, és illet az alperesi fellebbezés sem jelölt meg.

[27] A felperes az alperesi védekezésen való túlterjeszkedést állított fellebbezésében, azonban az alperes az elsőfokú bírósághoz benyújtott ellenkérelemben a törvényszék által vizsgált érveket hozta fel. A Fővárosi Törvényszék ítéletében egyetértett azzal, hogy az alperes közfeladatait jogszabályok rögzítik, nem az adott szervezet belső szabályzata.

[28] Az Infotv. 3. § 5. pontja alapján közérdekű adat: az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

[29] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az 1. kérdés megválaszolására az Infotv. alapján nem köteles az alperes. Az ugyanis nem az alperes működését szabályozó jogszabályokra vonatkozó adat, hanem a jogszabályok értelmezését jelenti, az pedig nem közérdekű adat a fenti definíció szerint.

[30] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az alperes a 2. számú kérdésre sem volt köteles válaszolni. Az elsőfokú bíróság nem deklarálta, hogy köztudomású tényként vagy a bíróság hivatalos tudomásaként kezeli azt, hogy az alperes valamennyi tevékenységét közfeladatként végzi, azokat pedig jogszabály rögzíti. Az elsőfokú bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján elfogadta az alperesi állítást, mivel a felperes nem vonta kétségbe, illetve bizonyítást ezek cáfolatára nem ajánlott fel.

[31] A 3. kérdés kapcsán ugyancsak egyetértett a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék álláspontjával. Nem vitás, hogy az első adatigénylésnél nem hivatkozott az alperes arra, hogy a tárgyi adatot, azaz a telefaxon beérkezett üzenetek számát nem kezeli, azonban nincs törvényi akadálya annak, hogy a perben védekezésként hozza fel ezt. A nem létező adatot, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt, nem lehet kiadni. A per tárgyalásán a felperes is ellentmondóan nyilatkozott, előbb teljesítésként elfogadva az alperes válaszát, majd utóbb sem a perfelvétel lezárása előtt, sem az után nem tett bizonyítási indítványt arra vonatkozóan, hogy az alperes mégis kezeli a kérdéses darabszámot, annak ellenére, hogy a tárgyaláson is elhangzott, hogy nemleges bizonyításnak nincs helye, ez esetben megfordul a bizonyítási

teher. Erre a felperes érdemben nem reagált. Lehetősége lett volna tehát bizonyításra, azonban nem élt vele.

[32] Hasonló a helyzet a 4. kérdéssel összefüggésben is. Az a feltételezés, hogy az alperes egyes telefax berendezéseit, vagy azok kezelését, avagy egyes üzenetek fogadását más harmadik személy végzi, pusztán a felperes előadása. A felperes is utalt arra, hogy az alperes minden beérkezett beadványt iktatókönyvben rögzít, így nem is lehet olyan üzenet, amit nem kezel. Azt pedig, hogy ezek közül mennyi a postai, a telefax útján és az elektronikus úton érkezett, nem köteles az alperes leválogatni és annak darabszámait nyilvántartani. Így az alperes nem rendelkezik az adattal. Továbbá az Alkotmánybíróság a 13/2019. (IV. 8.) AB határozat [59] és [60] bekezdéseiben - alperes által is hivatkozott - megállapításai szerint az alperes nem is lenne kötelezhető arra, hogy a rögzítetteken kívül új adatokat szerezzen be, gyűjtsön, vagy az általa egyébként kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adatot (statisztikát, kimutatást), esetleg az adatokat magyarázó anyagokat állítson elő, vagy az adatokból következtetéseket vonjon le, mivel az adatkezelő kizárólag a létező, bármilyen módon rögzített és ténylegesen a kezelésében lévő közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adato(ka)t köteles kiadni. Adat-előállítási kötelezettség azonban nem következik az Alaptörvényből. Ha tehát a kiadni kért, közérdekűnek (Infotv. 3. § 5. pont) vagy közérdekből nyilvánosnak minősülő (Infotv. 3. § 6. pont) adat kérelmezett általi kezelése (Infotv. 3. § 10. pont) nem állapítható meg, ez a közérdekű adatok megismerésére irányuló alapjogi igény teljesítésének akadályát képezi a 3252/2016. (XII. 6.) AB határozatban foglaltak szerint. Mivel a felek további bizonyítást nem ajánlottak fel, így az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján megfelelően mérlegelte a bizonyítás eredményét és hozta meg határozatát.

[33] Nem foghatott helyt az a fellebbezési érvelés sem, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmeket félreértelmezte, azokat nem merítette ki. E körben a másodfokú bíróság csak visszautal az 1. és 2. kérdésekre kifejtett indokokra, amely alapján az abban foglaltak nem minősülnek közérdekű adatnak, az alperesi védekezéssel egyezően.

[34] Megjegyzi a másodfokú bíróság a felperes azon feltételezéseivel összefüggésben, mely szerint az elsőfokú bíróság a felperes nem vitatott tényállításait felülbírálvá, azokat saját valótlan tényállításával, megalapozatlan „hiedelmeivel” helyettesítette, hogy a bíróságok nem „hiedelmek” alapján hoznak ítéletet, hanem a felek kérelmei, nyilatkozatai [Pp. 2. § (2) bekezdés], tényállításai és bizonyítékai alapján, melyek rendelkezésre bocsátása a feleket terheli [Pp. 4. § (2) bekezdés] a Pp. 279. §-ában írtak alkalmazásával, a Pp. XXV. fejezetében írtak szerint. A felperes az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatos észrevételeit az elsőfokú eljárás keretében a Pp. 156. § alapján kifogás formájában érvényesíthette volna, amennyiben az eljárással kapcsolatosan – az eljárás szabályainak sérelmén túl – kifogása merült fel.

[35] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság adatkiadási kérelmet elutasító ítélete helyes volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – lényegében annak helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[36] A másodfokú eljárásban pernyertesnek számító alperes másodfokú költségigényt nem terjesztett elő, így arról az ítéltábla nem rendelkezett.

[37] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni szintén nem kellett.

[38] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023. március 7.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bors Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró